Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 525 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i reglfbrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvittersas endast å den gula adressslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, Önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör all vid insändas i förskott.

Torsdagen den 9 Mars 1922.

Den gula frågan.

TALET om den gula frågan har mer än en gång behandlats i världens press. Många anse det blott vara ett skrämskott och andra åter nära för överdrivna farhågor. För vår egen del anse vi frågan vara värd att taga i betraktande. Vi hysa för egen del ej några rasfördomar och vi tro på jämlikheten i dess fullaste bemärkelse. Men likväl... Skall den gula rasen övertrumfa den vita?

Vi ha nu närmast i tankarna Japans omänskliga behandling av Korea. För cirka ett år sedan blevo nära 400 koreaner dödade på en enda gång utan minsta anledning. Under kriget var det ju så modärnt att tala om hunner och deras barbari. Ingalunda för att vi vilja försvara de våldshandlingar, som begingos av tyskarna, men de japanska massakrerna i Korea voro minst tio gånger värre än tyskarnas överdåd i Belgien. Och likväl skrek världen i högsta distans, då detta skedde. Men samma värld har ej sagt ett knyst, då japaner skändade hundratals unga koreanska flickor!

Låtom oss nu för en stund förneka den ståndpunkten: Skall jag taga vara på min broder? Det må vara hänt att vi ej känna oss berörda av, vad japanerna göra emot koreanerna. Men tänka vi längre än näsan räcker, så skola vi snart inse, att vad som skett i Korea, kommer att i en ej alltför avlägsen framtid ske i de länder, som bebos av "vitt" folk.

Korea är blott en försmak av vad som kommer att ske till oss vita, om och ifall de gula få övertaget. Rätt här i Canada ha vi ett gult problem, som British Columbia på ett förtjänstfullt sätt sökt lösa. De gula djävlarna — ursäkta uttrycket — nästla sig in överallt och den dag är ej långt borta, då de lurat sig till det bästa landet i vårt jungfruliga Canada.

För närvarande har ju både Canada och Förenta Staterna sin "gula fråga". Men om vi skola döma av, vad som gjordes på den s. k. nedrustningskonferensen i Washington, så ha japanerna fortfarande övertaget. British Columbia är särskilt svårt ansatt av japaner, vilka liksom bakterier äta sig in i dess kropp. För övrigt se vi dagligen, hur vita flickor taga tjänst hos japaner — och ensamt detta är nog att få blodet att koka hos en "vit" man — vit ej allenast till hudfärgen, utan även "vit" till sinnelaget, som vi här säga på svensk-engelska. Det finnes enligt vår åsikt inga lömskare djävlar i människohamn än just de gula. För dem betyder personen intet, men rasen och fosterlandet allt. De antaga med beundransvärd lätthet de vitas civilisation, men blott för att vända dessa kunskaper mot de vita som ett tveäggat svärd.

Vår åsikt är: låt oss vita vara vita och besitta våra områden; låt de gula vara gula och besitta deras områden och så dito med de svarta och röda eller vad färg de än hava må. Vi äro alla människor och ha alla lika rätt — men vi behöva ej inkräkta på varandras områden. Vartill skall det förresten gagna att blanda vatten och eld? Det kan aldrig gå i längden!

Våra skolor.

DEN bekante vetenskapsmannen prof. E. Lehman i Lund har nyligen hållit en serie föredrag om

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, kliida ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och gatt skola vinna edert tillfredsande. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-43.

Murine Eye Remedy Co., Chicago

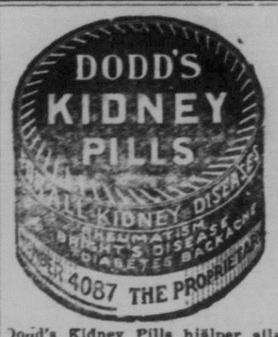

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

"Barnet ur släktets synpunkt", varvid han gjorde följande uttalanden:

Skolfrågan är inte endast en teknisk fråga, den är även en rashygienisk fråga. Staden har blivit det mänskliga livets fördärv. Människan är skapad till att röra sin kropp och utföra praktiskt arbete, hjärnan får inte bli allenarådande. Ju mer människan blir nervmänniska, desto sämre blir hon som organism. Skolfrågan blir därför sammankopplad med frågan om städernas hygieniska utveckling.

Skolan borde göra barnen så goda som möjligt, utveckla deras kropp och först i tredje rummet bibringa dem kunskaper och färdigheter. Som det nu är, sätter man kunskaperna främst.

Städerna verka förstörande på familjelivet. I de fattigare klasserna tvingas husmödrarna till förvärvsarbete och inom alla klasser griper nöjeslystnaden omkring sig som en reaktion efter ett onaturligt arbete. Skolorna få allt mera överta hemmens roll för barnen. Skolan är en institution, som växer och växer, och slutligen växer oss alla över huvudet. Så går det med alla institutioner, de bli slutligen självändamål och gå mot sin sprängning. Skolan har nu nått högre än naturligt är.

Det är kulturens förbannelse att den till slut förtär sina bärare. Det är de flästa kulturbarns lott att bli bleka, närsynta och svaga till lemmarna. Skolan söker hjälpa med gymnastik och slöjd, men därigenom tvingas den allt mer att lägga beslag på barnens hela liv och överlämnar dem aldrig åt sig själva.

Vad skall göras? Fråga vi dem som makten hava, så blir svaret: mera skolbildning och så långt möjligt lika skolbildning åt alla! Visst är det en vacker demokratisk princip, men nationalekonomiskt är den ganska ödesdiger. Bottenskolan har en mängd betänkliga sidor. Den värkar som en stor sugpump upp till den inproduktiva intellektualismen. Det skulle vara en stor olycka, om den skulle lyckas dra folk bort från de produktiva yrkena, och att den lyckas är otvivelaktigt. Ty det finns hos alla en strävan att stiga uppåt: arbetarna vill bli fint folk, kvinnorna män(!), och riksdagsmännen statsråd. Men hela folket som ekonomisk organism blir lidande på detta uppåtstigande, ty sämre raser får plats att skjuta sig in underifrån. Så göra polackerna i Tyskland och finnarna i Sverige. De sätta sig i besittning av jorden och därmed också av den verkliga makten. Germanernas stora fara är intellektualismen och härtill kommer i Sverige ett romantiskt drag, som förr skapade erövrare och nu — emigranter.

Det kostar fortfarande omkring 60 procent mer att leva, än det gjorde 1914. Hur kan då folk, som är utan arbete, leva alls? I England får en på 19 understöd av regeringen, enär han ej har arbete. Hur kunna våra arbetslösa klara sig? Jo, de existera blott och svälta.

* * *

Det är med översvallande glädje, som vi läsa meddelandet om att federaldomare Landis i Chicago resignerat. Under sin domaretid har han gjort sig sorgligt ryktbar som en fanatisk tillämpare av krigstidens frihetsfientliga undantagslagar. Hans senaste bravad var hans utslag emot fackföreningarna, då han satt som skiljedomare i byggnadsindustrikonflikten. Hans grymma domar emot alla "radikala" under krigstiden har med skäl gjort honom hatad som få av alla rättsinniga människor. Nu kommer han att kvarstå som skiljedomare för bollspelarna. För en tid sedan beslöto en del arbetarföreningar att bojkotta bollspel, så länge han innehade nämnda syssla. Vi hoppas de göra allvar därav. För det första bör en klassmedveten arbetare ej understödja något som arbetarhataren Landis står i spetsen för och för det andra har bollspelet urartat till råhet och vadhållning, vilket från rent humanitära skäl bör avhålla arbetare och andra kulturintresserade att ej understödja detsamma.

* * *

En läkare meddelar i en tidning följande: En ny sjukdom, vilken står i samband med det kalla vintervädret, har uppdykt och kommer av det förnuftiga modet. Den visar sig hos fruar och flickor genom förfrysningar av betänkligaste art, icke blott hudrodnad och blåsor på huden, utan stora frostskador med djupt gående sår och avdöende av hela stora hudpartier. Förut om året hava frostskador visat sig på fötterna genom trånga skor, varigenom blodcirkulationen i fötternas hud undertryckts.

Nu är det emellertid icke om de trånga skorna det är fråga, utan om korta kjolar och tunna strumpor. Bärandet av flor- och sidenstrumpor såsom det nu blivit ett allmänt mod, har till påföljd uppträdandet av de omtalade frostskadorna på underbenen och nedre delen av vaden.

Den ifrågavarande läkaren beundrar kvinnornas hjältemod att uthärda lidanden och sårnader, "sådana man i den s. k. mörka medeltiden knappast tillfogat de för häxeri till tortyr dömda kvinnorna" — vilken sistnämnda fras gör intryck av att vara väl starkt tilltagen. Man kan beundra kvinnans hjältemod för billigare pris.

Från utkiken

Tankar och reflektioner — Hugget och stucket.
För Svenska Canada-Tidningen, av NILS F:SON BROWN.

FABIAN MÅNSON, en av den svenska arbetarrörelsens och den svenska politikens mest pittoreska figurer, har nyligen fyllt 50 år och blivit vederbörligen firad och avhurrad både vid banketter, där han satt som Gud fader själv mellan statsministern och ärkebiskopen, och i tidningspressen, alltifrån Nya Dagligt Allehanda, representerande den yttersta högern, till Folkets Dagblad Politiken, såsom den yttersta vänsterns förespråkare. Och naturligtvis ha historierna och anekdoterna om Fabian Månsson varit legio, ty han tillhör de människor, som ovillkorligen bilda legend. Hans uppträdande och hans uttalanden äro nästan alltid så originella, så saftigt humoristiska, så totalt stridande mot allt vad konvenans heter, att de måste bli ett kärt och givande ämne för kåsörerna. Det bästa med historierna om Fabian är kanske, att de äro 90 procent sanna — vilket icke kan sägas om all legendbildning om bemärkta personligheter.

Den, som kanske bäst av alla förmått värdesätta Fabian Månson, är Folkets Dagblad Politikens redaktör, Z. Höglund — naturligtvis, höll jag på att säga. Z. framhåller Fabians alla stora förtjänster, hans begåvning, hans energi, hans kunskapsrikedom, hans självuppoffring, hans insats i svensk arbetarrörelse, men lägger också utan tvekan fingret på den ömma punkten: Fabian är icke socialist, ehuru han tillhör det vänstersocialistiska partiet. Han har med åren allt mer modererats och kan nu räknas till de borgerliga radikalerna.

* * *

MEN vi behöva icke taga Z:s ord för gott härvidlag. Vi behöva endast refeerra till uttalanden, som Fabian själv fällt. Blott några rader ur det ryktbara anförande, han höll på Socialdemokratiska Vänsterpartiets kongress i Stockholm 1919 verifiera Z:s värdesättning av Fabian Månson. Han sade nämligen vid detta tillfälle bl. a.:

"Jag vet ytterst litet om Marx, men det bekymrar mig inte, ty det intresserar mig långt mera, om den svenska arbetaren har en gris att slakta och en ko att mjölka, än allt vad Marx har skrivit och gjort.

* * *

HÄRI ligger kanske förklaringen till att Fabian Månsons gärning, trots allt, icke äger den stora betydelse för den svenska arbetarrörelsen, som den utbasunerats äga. Fabian har varit väckaren, den obändiga naturkraften, som rivit upp nycket damm. Han har i likhet med många borgerliga radikaler — en Strindberg exempelvis — till fullo insett, att något är på tok med samhället — det påtagliga livet, då han arbetade som rallare, har lärt honom det. Han har även ärligen strävat att väcka sina medbröder i olyckan till insikt härom, men han har i stort sett icke förmått visa den kungsväg, som går till befrielse. Han har hårdhänt nog och med mustiga och lustiga ord gripit tag i det onda, men för honom har det i stort sett stannat vid reform inom det nuvarande samhällets ram. Det har ibland nästan sett ut som om hans otroliga detaljkunskap, hans verkliga sakkännedom skymt blicken för målet, kommit honom att förlora perspektivet. Men den yttersta förklaringen ligger säkerligen i den självbekännelse, han själv givit: "Jag vet ytterst litet om Marx, men det bekymrar mig inte..." Hans arbete i psalmbokskomitén och på andra områden har även vittnat om, att denne genomärlige och duglige man icke besitter den evolutionistisk-biologiska världsuppfattningen, utan vilken ingen kan räkna sig som socialist.

* * *

UTAN MARX ingen socialism. Utan socialism ingen emancipation. Detta är i grund och botten viktigare än att se till att "arbetaren har en gris att slakta och en ko att mjölka". Tillfälliga förbättringar, tillfälliga reformer äro nog gott och väl, men i stort sett hjälpa de icke de stora arbetande massorna, om icke dessa få klart för sig, att detta endast är tillfälligt och inget mål, icke ens ett medel. All arbetarrörelse, som förtjänar det namnet, måste gå efter tre bestämda linjer: upplysning, organisation och aktion. Upplysningen kommer först och främst. Och denna upplysning måste gå ut på att fostra arbetarna till marxister, att få dem att förstå världshistoriens samsällsutveckling och deras plats i denna utveckling. Utan dylik kunskap kan i själva verket ingen intelligent organisation och aktion företagas. Utan sådan upplysning måste arbetarrörelsen sjunka ned i Gomperismens smutsiga och hopplösa träsk.

* * *

DET är i själva verket en massa energi, som går förlorad just på grund av saknaden av markistisk kunskap. Entusiaster svamla de stora och feta fraserna om det socialistiska tusenårsriket, men de kunna icke visa vägen, emedan de sakna kunskap. Intelligenta och praktiska personer förirra sig i reformismens katakomber och kunna icke taga sig därut själva, mycket mindre visa andra vägen ur fördömelsen, ty de sakna den nödiga kunskapen. Vi skola nu icke tala om arbetarfakirerna och humbugsmakarna, som trots egna försäkringar, både sakna kunskaper och ärlig vilja, dessa Streber och Cronschougar, som nu skria som värst mot jordens socialisering.

Det är från den sistnämnda kategorien, som oftast tillmälet "salongssocialist" framslungas mot dem, som haft tillfälle och vilja att skaffa sig kunskaper och marxistisk och evolutionistisk-biologisk världsuppfattning. "Vi länstolsbolsjeviker", brukade pastor Johannes vid salig "Canada Nyheter" säga. Men vännen Lindberg var ju också en stor humorist och — satiriker. När jag nu i andanom låter de främsta bland "salongssocialisterna" passera revy, alla utgångna ur bourguoisien och med borgerlig bildning som första underlag och icke arbetande med sina händer, så förete de en ganska lysande samling. Jag ser dem: Karl Marx, Friedrich Engels, Karl Liebknecht, Nicholas Lenin, Leon Trötzy, Anatole France, Jean Juares, Daniel De Leon, Upton Sinclair, Z. Höglund, Ture Nerman, den unge Hjalmar Branting o.s.v. i det oändliga.

I det sällskapet behöver man icke skämmas.

* * *

"KAN en tidning tala sanning?" var en fråga, som George Bastian, biträdande söndagsredaktör vid "Chicago Tribune", sökte besvara i ett föredrag, som han härom dagen höll inför Medill School of Journalism. Tyvärr fick jag icke tillfälle att höra red. Bastian. Det hade varit synnerligen intressant att få den frågan besvarad. Icke minst då svaret skulle komma från redaktören vid den tidning, som av "The Nations" huvudredaktör nyligen betecknades som den skändligaste av alla skändliga.

Icke häller vill jag söka besvara frågan. Om man betraktar flertalet tidningagr—icke minst dem som skrymtaktigt sätta som sitt motto: "Sanningen skall göra eder fria" — så ser det närapå ut som om en tidning icke skulle kunna tala sanning. Dock, det måste erkännas: det finnes en liten kämpande skara, den större delen av arbetarpressen, som trots allt söker framföra sanningen. Så det kanske dock förhåller sig så, att alla tidningar skulle kunna tala sanning, om de bara ville.

* * *

BORGMÄSTARE Carl Lindhagen har i den svenska riksdagens första kammare motionerat om den evangeliska lärans avskaffande och kristendomens införande i Sverige. En dylik motion — eller bill som den här skulle kallas — vore kanske icke ur vägen även i Förenta Staternas kongress, om vi få döma av följande meddelande:

"Tänk när människans alla hemligheter skola blottas. En av våra duktiga svenska kvinnor i en mycket kyrklig stad blev vald till polis. Och hon har hållit en hälsosam räfts med osedligheten och laglösheten. Därvid har hon gjort förfärande upptäckter och funnit, huru skrymteriet är utbrett i våra dagar. Många, som lysa på söndagarna i de kristna kyrkornas körer, har den vakna poliskvinnan under veckan och på nätterna träffat på platser, som man helst ej vill nämna. Det leves ett dubbelliv mångenstädes..."

Detta är icke taget ur någon bolsjeviktidning eller någon annan s. k. kristendomsfientlig tidning. Det är hämtat ur missionsförbundets officiella organ "Missionsvännen" i Chicago. Och det stod att läsa bland dess redaktionella funderingar!

Tvist om förbudet har förorsakat ministerkris å Island. Premiärministern kommer troligen att efterträdas av en M. Egers, som ämnar föreslå upphävandet av förbudet.

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen!

VI SVENSKAR

SVENSKHETENS BEVARANDE.

Representativa män inom Svensk-Amerika hava under senare tid i svensk-amerikanska pressen slagit kraftiga slag för svenskhetens bevarande bland oss. Därvid hava de särskilt fäst sig vid de vackra karaktärsdragen: vördnad för religion och överhet; laglydnad, trofasthet, idoghet och fosterlandskärlek.

Tillåt mig nu att säga något om det svenska språket, vilket ovillkorligen måste tagas med i beräkningen, när det är fråga om svenskhetens bevarande. Och skälen äro flera. Se här några av dem.

Svenskan är våra fäders och förfäders språk, och därför bjuder oss redan vår härkomst att älska och vårda detsamma. Det kan ju icke vara mer än rätt och billigt, att vi känna och äro i stånd att använda det språk, vari våra fäders tankar och liv klädde sig, och som än i dag är ett av de levande språken.

Svenskan är det vackra, naturliga uttrycket för äkta svenskhet, den värdiga tolken av Nordens ljusa och rena ande, ja, av de ovan nämnda karaktärsdragen. I den rojer sig en blandning av manlig kraft och kvinligt behag; av trohet som ej sviker av kärlek som ej slocknar; av handlingskraft, mod och tålamod, som, ehuru prövade, dock hålla provet. Den är den hårda verklighetens, den ljuva drömmens, den uppåtstigande sångens språk.

Svenskan är det medel varigenom åtminstone större delen av oss vi, svensk-amerikaner, i hem och kyrka, fått oss meddelade kristligt vetande och sedlig bildning och erhållit något av fädernas ande i vår själ. Är det då ur vägen, att vi allt fortfarande såväl i hem som i kyrka bruka det svenska språket såsom ett av våra bästa bildningsmedel?

Lärda och vittra män och kvinnor hava på det svenska språket frambringat alster, om vilka det med skäl kan sägas: "Det finns ej land som deras like har". Tänk på kemisterna Berzelius och Scheele, fysikern Angström, den nyss avlidne forn- och hävdaforskaren Montelius; skalderna Wallin, Tegnér, Snoilski, av Wirsén, Fallström, Forslund, Nyblom; prosaförfattarne Emelie Carlén, Marie Sophie Schwartz, Topelius, Runeberg, Selma Lagerlöf m. fl.! Men vi ha ju, säger du, det bästa av deras arbetsresultat tillgängligt i engelsk dräkt. Ja väl, och vad bevisar detta, om icke den sanningen, att det som de frambringat är av högt internationellt värde? Och dock kan det i översättning ej helt bliva vad det i själva verket är. Vi, svensk-amerikaner, borde direkt, utan omvägar, vara i stånd att tillgodogöra oss de bildningsskatter, som det svenska språket har att bjuda på i religiöst, allmänt vetenskapligt och litterärt hänseende.

Svensk-amerikaner! ha vi råd att släppa från oss detta, våra fäders språk? Nej, visserligen icke. Genom att älska, bevara och bruka det behöva vi ej häller i ringaste mån negligera eller försumma vårt amerikanska språk, vår stora, mäktiga och ädla nations tungomål. Det är vår övertygelse, att en rätt kännedom och användning av det svenska språket i hög grad bidrager till och underlättar en djupare kunskap i och ett bättre användande av det amerikanska. Leve både det ena och det andra! Låt oss söka tränga djupare och djupare in i dem bägge och bliva mer och mer förtrogna med dem till vår egen och andras intellektuella och materiella uppbyggelse!

Minneapolis, Minn.

Emil Lund.

En svenskhetens vän.

För någon tid sedan hade vi inne en värdefull artikel om "Svenskhetens bevarande i Amerika" av Dr. Alfred Bergin i Lindsborg, Kansas. Dr. Bergin är en mångsidig man samt har på mångahanda sätt i ord och gärning arbetat för denna svenskhetens bevarande. Hans verksamhetsområden ha omfattat lärarens, tidningsmannens, författarens och prästens. Inom alla dessa områden har han nedlagt hela sin själ samt sökt giva det bästa av sin rika personlighet. Som vi trodde att våra läsare ville ha litet närmare reda på förf. av denna artikel meddela vi härnedan några korta biografiska data från hans verksamma liv:

Alfred Bergin föddes den 24 april 1866 i Botberga, Väster Bitterna, Västergötland, avslöt folkskolan vid tolv års ålder, konfirmerades av pastor F. G. O. Högman 1881, ankom till Carver, Minn., den 9 juni 1883. Arbetade vid tegelbruket under sommaren och bevistade den publika skolan under vintern. Inskrevs vid Gustavus Adolphus College, St. Peter, Minn., på hösten 1884 och avlade studentexamen 1892. Arbetade under somrarna på tegelbruk, järnvägen, sågverk, "section", gatorna i Minneapolis, deltog i folkräkningen i St. Paul, var brevbärare, skollärare o.s.v.

Inskrevs vid Augustana Seminarium på hösten 1892 och erhöll graden B.D. 1894 samt prästvigdes vid synodalmötet i St. Peter, Minn., 1894 på kallelse till missionsfältet i Sanborn, North Dakota, där han betjänade sju counties. Flyttade till Warren, Minn., där han betjänade tio församlingar i grannhället för en kort tid och kom till Cambridge, Minnesota 1897, där han stannade till 1904, då han efterträdde Dr. Carl Svensson i Lindsborg, Kansas. Under tiden han var i Cambridge var han ämbetsman inom distriktet, statistiker för Minnesotakonferensen i flera år och medlem på läroverksstyrelsen i St. Peter för fem år. Han idkade studier vid universitetet i Minnesota och erhöll från detta graden A.M. 1899 och filosofie doktorsgraden 1904. Ämnena voro gammalsvenska nordiska språk, reformationstidens tyska och semitiska språk. Ända sedan skoltiden har han tillhört Minnesota Stats Tidnings korrespondentkår och har dessutom bidragit till en mängd tidningar och tidskrifter. Han började den första skoltidningen vid G. A. College, Heimdall, samt var huvudredaktör för Gustaviana. Dr. Lagerströms kantat och professor Bergqvists kantat har han författat orden till och skrivit en mängd sånger som kommit in i professor Melins musikböcker. Har två gånger erbjudits redaktörskapet för M. S. Tidning.

Han har utgivit följande böcker: Några ord i viktiga frågor, Cambridge historia, The Law of the Westgoths from The MSS of Aeskil A.D. 1100, Lindsborg, en svenskamerikansk kulturbild från mellersta Kansas, The Swedish settlements in central Kansas, Femtio år i Lindsborg, Tro och Liv, Luthersk Samling och Under Furor och Palmer, en resebeskrivning från 1914, då han for från Narvik i Norge till Capri i Medelhavet och besökte de flesta länderna i Europa, samt utställningarna i Leipzig, Malmö och Kristiania.

Under tiden i Lindsborg har han varit redaktör för The Literary Helper, The Kansas Young Lutheran, samt hela tiden bidragit till Lindsborgs Posten. Han var biträdande redaktör vid Ungdomsvännen och är nu en av redaktörerna för Teologisk Tidskrift, vilkens första nummer utkommer i mars detta år. Hela tiden har han varit medlem på läroverksstyrelsen vid Bethany College och denna styrelses president i många år, i många år har han varit president för styrelsen för ålderdomshemmet i Lindsborg, innehaft alla ämbeten i distriktet och varit konferensordförande i många år. Han är för närvarande ordförande för Kansaskonferensen av Augustanasynoden, medlem på styrelsen för Augustana Book Concern samt medlem på Kinamissionsstyrelsen inom Augustanasynoden. År 1919 hedrade Augustana Seminarium honom med teologie doktorsgraden.

Han har aldrig deltagit något synnerligt i politiken, men dock varit god vän med Minnesotas guvernörer, Johnson, Eberhart och Lind.

Genom generationer. En ny generation antager och bibehåller endast få av den föregående generationens seder och bruk. Den gör nya upptäcktes och uppfinningar samt ändrar och förbättrar förhållandena, så att endast litet av det gamla återstår. Men det som återstår är vanligen av ett sådant erkänt värde att det är oumbärligt för moderna förhållanden. Detta gäller även läkemedel. Sålunda skriver herr Wm. C. Fry i Champion, Alta.: "Min fader använde Dr. Peters Kuriko. Den gjorde honom mycket gott, ja den botade honom i själva verket från en svår sjukdom, och därför skriver jag nu för att få reda på, om det är någon möjlighet att få detta läkemedel sänt hit till Canada". Fyra generationer ha kallat detta örtmedel sin familjemedicin; dess rykte och popularitet äro i ständig tillväxt. Ett botemedel, som har bestått provet i 140 år, måste verkligen besita märkliga förtjänster. Kuriko är ej en apoteksmedicin; speciella agenter tillhandahålla den direkt till allmänheten. För närmare upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Brunnen blev kolgruva. Under borrning efter vatten hos lantbrukaren Per Olsson i Glumslöv, Skåne, påträffades på omkring 25 meters djup under jordytan en stenkolsflöts av betydande tjocklek. Vid anställd proveidning visade det sig att kolen voro av utmärkt beskaffenhet och jämförliga med fullgoda skånska stenkol. Huruvida denna kolflöts har någon större utsträckning är en fråga som man givetvis icke nu kan avgöra. Sannolikt komma flera och mera omfattande undersökningar att företagas på platsen, då det ju icke är utesluten att även andra flöster kunna förekomma i närheten.

EDRA BARNS UPPFOSTRAN

Har ni pängar för att göra det? Börja spara då de äro unga — låt dem börja livet vetande, att ni står bakom dem.

Sparbankskonto är en specialitet i

THE ROYAL BANK OF CANADA

Inbetalt kapital och reservfonder....$40,000,000
Totaltillgångar $483,000,000

Dr. L. E. Lovegren
SKANDINAVISK TAND
Skandinavisk Tandläkare
Kontorstid: 8.30 till 5.30
Telefon A-8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall

Dr. J. Boulanger
Eftergraduerad i Paris och New York sjukhus.
SPECIALITETER: Buk-kirurgi, Kvinnosjukdomar, Genito-Urinary laboratorium
X-RAY LABORATORIUM
Kontor och bostad:
1007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta
Telefon: 2009.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddage.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3168.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Elektriskt arbete
Elektriska anordningar.
Elektriska tvättmaskiner — Installering — Elektriska spislar — Reparationsarbete utföres
THE ELECTRIC SHOP
C. T. KUMMEN, Sekr.
487 PORTAGE AVE.
Skriv på svenska. Winnipeg.

WALTER S. JOHNSON
Den enda skandinaviska juvelerare i Edmonton
Speciell uppmärksamhet ägnas ordrar per post samt reparering av klockor per post.
10356—101 St., Edmonton, Alta.

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736
Skandinavisk Advokat
W. J. Lindal, B. A. L. L. B.
Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISK ADVOKAT
Tel.: Kontor, A 1613.
Residens, B 3712
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
848 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksamnas postorders.
ÚR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

Dr. Martel's Kvinnopiller för Kvinnliga Sjukdomar
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris, $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.